

vinsten på investeringsbeviset, mens forholdstallet efter gældende regler altid opgøres på årsbasis.

Hvis investeringsforeningerne ikke kan gennemføre en dag til dag opgørelse, opgøres forholdstallet ved salg på grundlag af samme års afgiftspligtige og samlede indtjening. Det er i modsætning til gældende ret, hvor der anvendes sidste års forholdstal.

Ved investeringsforeninger, der ikke er omfattet af investeringsforeningslovgivningen (i Danmark og i EU medlemslandene), medfører forslaget, at hele afkastet bliver afgiftspligtigt, medmindre disse foreninger foretager en dag til dag opgørelse af forholdstallet. Det gælder både ved køb og salg, og hvis investeringsbeviset ejes hele året.

For det andet handler tilpasningerne om *forrentning ved udskudt betaling*.

Den gældende lov medfører, at der undertiden forekommer en forsinkelse med betalingen af afgiften ved investeringsbeviser, der ikke forrentes.

Det foreslås ændret, således at der indføres bemærkelser om forrentning.

For det tredje foreslås forskellige *redaktionelle tilpasninger*.

Forslaget, der afklarer nogle uklårheder i de fra og med afgiftsåret 1995 gældende regler, har ligeledes virkning fra og med afgiftsåret 1995.

Gennemsigthedsprincippet

Den gældende lov medfører, at man ved opgørelsen af realrenteafgift af investeringsbeviser anvender et gennemsigthedsprincip og opgør realrenteafgiften, som om den afgiftspligtige direkte ejer sin andel af investeringsforeningens værdipapirer m.v.

Gennemsigtheden gennemføres på den måde, at den realrenteafgiftspligtige opgør kursgevinster og udbytte på et investeringsbevis i løbet af året. Samtidig opgør investeringsforeningen, hvor stor en del af dens indtjening i samme år, der ville være afgiftspligtig, hvis alle foreningens aktiver var ejet direkte af personer og institutioner, der er realrenteafgiftspligtige. Dette beløb sættes i forhold til hele indtjeningen i samme år. Herved fremkommer et *forholdstal*, der angiver, hvor stor en del af den enkelte afgiftspligtiges kursgevinster og udbytte, der er afgiftspligtig.

Ved den beskrevne fremgangsmåde opnås, at det beløb, der belægges med afgift hos samtlige afgiftspligtige under et, nøje svarer til den afgift, der skal betales, hvis de enkelte afgiftspligtige havde ejet deres andel direkte. Efter gældende regler modificeres dette princip dog ved køb og brydes ved salg.

Ved køb medfører reglerne, at forholdstallet beregnes på grundlag af hele årets indtægter i investeringsforeningen, selvom beviset er købt midt i året.

Som følge af, at forholdet mellem den afgiftspligtige og den afgiftsfri indtjening i foreningen fra købstidspunktet og året ud ikke nødvendigvis svarer til forholdstallet beregnet på grundlag af hele årets indtægter, er der tale om en tilnærmet gennemsigthed. Ved køb og indlæg i depotet sent på året er risikoen for forskelle dog formentlig større end ved køb tidligt på året.

Ved salg opgøres forholdstallet slet ikke på grundlag af indtjeningen i samme år. I stedet anvendes forholdstallet for året før. Umiddelbart er dette en administrativ fordel, fordi dette tal er kendt, når investeringsbeviset afstås, men da der ikke er sammenhæng mellem dette forholdstal og kursgevinster og udlodning, afspejler resultatet ikke altid med den tilstrækkelige nøjagtighed den realrenteafgiftspligtige indtjening i foreningen.

Det foreslås derfor (§ 3 e, stk. 3) at de investeringsforeninger, der ønsker det, kan vælge realrenteafgiften ved køb og salg opgjort på grundlag af indtægten på beviset i den del af året, hvori beviset indgår i et realrenteafgiftspligtigt depot, og så et forholdstal, der afspejler forholdet mellem foreningens afgiftspligtige indtjening og samlede indtjening i samme periode. Herved opnås fuldstændig gennemsigthed. Dette kræver imidlertid, at foreningerne dag for dag beregner den realrenteafgiftspligtige indtjening sammen med den samlede indtjening indtil dato, og at disse tal stilles til rådighed for bankerne i forbindelse med disses beregning af realrenteafgiften for kunden. For mange af de typiske investeringsforeninger vil dette imidlertid være administrativt omfattende.

Ordningen er derfor frivillig, og det foreslås (§ 3 e, stk. 2) at ved de foreninger, der ikke vælger den løbende opgørelse af forholdstal, beskattes indtægten i forbindelse med køb eller salg på grundlag af hele årets realrenteafgiftspligtige indtjening sammenholdt med hele årets samlede indtjening. Forslaget skal dog kun gælde afkast fra de foreninger, som er stiftet i EU's medlemslande i overensstemmelse med de regler, der følger af de pågældende landes implementering af EF's rådsdirektiv om investeringsforeninger m.fl.

Ved køb svarer denne del af forslaget til gældende ret. Ved salg betyder det en ændring, idet man bruger samme års forholdstal i stedet for forrige års. Ændringen skyldes, at en opgørelse på grundlag af samme års indtægter må anses for mere korrekt end en opgørelse på grundlag af forskellige års indtægter. Endvidere vil afgiften kunne beregnes, inden den betales, selvom den ikke kendes allerede ved salget.